

5777 Mattot - Dawwenen

Nog een grote opdracht heeft Mosjé voor hij kan sterven: "Neem de wraak van het Joodse Volk op de Midjanieten, daarna zul jij kunnen sterven (Bam. 31:2)". En ondanks dat hij er zijn leven mee zou kunnen rekken, gaat Mosjé direct aan de slag om een leger samen te stellen. Hij draagt iedere stam op 1000 man te rekruteren voor deze oorlog. Bijzondere mannen, Rasjie zegt zelfs dat het Tzadiekiem moesten zijn, want zij hebben een bijzondere taak.

Midjan had ons volk aangevallen op de meest lafhartige manier. Niet met een confrontatie met fysieke kracht, maar door middel van de verleiding door jonge vrouwen waar heel andere krachten voor nodig zijn om die te weerstaan.

De midrasj (h.l.) zegt dat Mosjé in feite niet 1000 mannen per stam nodig had. Hij wilde er 3000 hebben. 1000 Soldaten, 1000 voor de genie - verzorging van de soldaten en 1000 om te dawwenen dat de oorlog gewonnen zou worden. Al deze mannen moesten passen in het leger. In het leger van Mosjé, dus tussen de 20 en de 50 zijn en, zoals gezegd tzadiekiem.

De vraag die hierbij opkomt is de volgende: het is begrijpelijk dat je leeftijdseisen stelt aan soldaten. Ook voor de mannen die meegaan om het kamp te regelen is dat te begrijpen, ook zij komen in gevaarlijke situaties.

Maar waarom zouden de 1000 mannen die tot doel hadden te dawwenen aan die eis moeten voldoen? Waarom zouden het mannen moeten zijn? Waarom tussen de 20 en 50? Dawwenen kan iedereen. Een stukje tehiliem is zo gedaan!

Maar Mosjé leert ons hier een levensles die hij voor zijn dood aan ons wilde meegeven. Een les voor iedereen, altijd en onder iedere omstandigheid: tefilla is nooit een bijzaak!

Tefilla is net zo belangrijk als het werk zelf en de verzorging van de arbeider. Het is niet iets wat - oh ja- ook nog moet gebeuren maar het is een gelijkwaardig deel van onze inspanningen om een doel te bereiken.

Iemand die voor zijn werk of studie een doel heeft, zal zich focussen op het doel zelf en alles er aan doen om het te halen. Daar zit de 'soldaat' en de 'verzorger' in. Maar dawwenen dat Hasjem het zal laten slagen? Ach ja- soms wel soms niet.

Als we al dawwenen, dan zien we het verband met onze dagelijkse bezigheden niet. Als ik wil dat de bespreking vandaag goed lukt, zal ik er voor dawwenen bij sjachariet! Als ik vanmiddag een belangrijke gesprek heb, neem ik het mee bij mincha.

Omdat ik begrijp dat dat de derde poot is van mijn krachtsinspanning, dat dawwenen net zo goed een deel is het welslagen van de onderneming. Dat wilde Mosjé ons nog leren, voor het te laat zou zijn.